

2 Mart 1949 7 Mart 1949 27 Mart 1949 3 Bölüm

– Sami Biber · 04 Mart 2022

Bir önceki bölümde Nuri Killigil'in madeni eşyadan daha çok silah üreten fabrikasının havaya uçmasında/ ya da uçurulmasında şüpheleri üzerine çeken iki olaydan bahsetmiştim. Hatırlanacağı üzere bunlardan biri Mason Localarının yeniden açılması diğeri de İsrail Devleti'nin derhal tanınmak zorunda kalınması idi.

Şimdi Mason Locaları konusunda bir iki kelam daha eyleyip bir başka önemli hususun daha altını çezeceğim. Evet göz ardı dilen hususlardan biri de Nuri Killigil bir taraftan silah üretirken bir taraftan da ülkemizde 7 Eylül 1944'de başlayıp 24 Mart 1945 kadar süren İrkçilik ve Turancılık Davasıydı.

Önce Mason Localarının yeniden açılması:

Osmanlı Devleti sınırları içindeki ilk büyük locanın, "Grande Loge de Turquie" adı altında olmak üzere, 1857 yılında İzmir'de kurulmuş olduğu bilinmektedir. O tarihlerde bu büyük locaya bağlı olarak çalışan altı locadan her biri çalışmalarını ayrı bir dilde yürütmekteydi. Türkçe çalışan "Orhaniye" adlı loca, varlığı çok kısa sürmüş olmasına karşın, Türk Masonluğu'n tarihindeki "ilk ulusal mason locası" olarak nitelendirilir.

2. Abdülhamit'in padişahlık döneminde, 32 yıl boyunca sürekli olarak mason locaları üzerinde ağır baskılar kurulmuştur. Bunun nedenlerinden biri de, padişahın kardeşi Sultan 5. Murat'ın da mason olmasıdır.

2. Meşrutiyet ilân edilmeden önce, İttihat ve Terakki Cemiyeti üyeleriyle Batı Trakya'daki mason localarının üyeleri arasında yakın ilişkiler bulunduğu bilinir. 1908 yılında 2. Abdülhamit'e Meşrutiyet'in ilân edilmesini kabul ettirmiş olanlar arasında birçok mason vardır.

Aşağıda da göreceğiniz gibi ilk Mason locasının kurulmasından sonra Osmanlı toprakları 19. Yüzyılda adeta Mason Locaları ile dolup taşmıştır. Şimdi gelin ismen de olsa tanıyalım onları.

19. yüzyılda Osmanlı topraklarında kurulan localardan adları bilinenler şunlardır:

Polonya Grand Orienti'nden berat almış olan

Aurore de Tsarigrade (1783- ?)

İspanya Grand Orient'inden berat almış olan

Spranza (1867-1869)

Almanya Büyük Locası'ndan berat almış olan

Germania am Goldenen Horn (1863-1873),

Die Leuchte am Goldenen Horn (1894- ?)

Alliance (1858-1884)

İngiltere Büyük Locası'ndan berat almış olan

İstanbul'da

Oriental (1856-1949)

Deutscher Bund (1860-1884)

Bulwer (1861-1895)

Virtue (1864-1890)

İzmir'de

Homer (1860-1908)

La Victoire (1861-1894)

St. John's (1864-1894)

Dekran (1864-1894)

St. George's (1864-1894)

Sion (1870-1894)

Eleusinian (1863-1894)

İskoçya Büyük Locası'ndan berat almış olan

İstanbul Hasköy'de Caledonian (1869-1877)

Mersin'de Taurus (1889-?)

Fransa Grand Orient'inden berat almış olan

Yanya'da Prom th e

İstanbul'da

Les Nations R unies (Beratı yangında kaybolduğu için ikinci defa 1751-1778 arasındaki bir tarihte ikinci defa berat almış ve 1826'da kapanmıştır)

L'Union d'Orient (1863-1874)

L'Etoile du Bosphore (1858-1901)

Ser (1866-1894)

I Proodos (1868-1901)

İtalya Grande Oriente'sinden berat almış olan

İstanbul'da

Italia (1862)

Unione (1862)

La Speranza (1867)

Italia Risorta (1868)

La Fenice (1868)

La Sincerit  (1868)

Azizie (1869)

(Büyükdere'de) Luce d'Oriente (1873)

İzmir'de

Stella Jonia (1864)

La Fenice no 106 (1868)

Orkanié (Orhaniye) (1868)

Armenak (1870)

Manisa'da

Anacleto Cricca (1867)

Selanik'te

Macedonia (1864)

II.MEŞRUTİYETİN İLANINDAN SONRA BU MASON LOCALARINA YENİLERİ EKLENMİŞTİR.

Yunanistan Grand Orient'inden berat almış olan

Armonia (1908)

İonnie (1918)

İspanya Büyük Locası'ndan berat almış olan

Edirne'de Uhuvvet (1909)

İstanbul'da Constitution-Meşrutiyet (1909)

İskoç Büyük Locası'ndan berat almış olan

İstanbul'da

La Turquie (1908-1914)

Logos (1911-1928)

Highasdan (1919-1930)

Elaziğ'da Euphrates (1910-1914)

İskenderun'da Taurus (1920-1937)

Fransa Grand Orient'inden berat almış olan

İstanbul'da Renaissance (1908-1935'te Türkiye Büyük Maşrıkı'na katıldı)

İzmir'de Homère (1909-1933'te Türkiye Büyük Maşrıkı'na katıldı)

İtalya Grande Oriente'sinden berat almış olan

İstanbul'da

Il Risveglio d'Oriente (1905)

Bisanzio Risorta (1908)

Calcedonia (1909)

Palermo (1918)

Sére (1922)

Üsküp'te

Stella della Libertà (1909)

İzmir'de

I Mille (1911)

L'Unione (1914)

Ankara'da Verità Riconosciuta (1914)

Kuşadası'nda Triangolo (1922)

1909'DA MASON BÜYÜK LOCASININ KURULMASINDAN 1935 DE FAALİYETLERİNE SON VERİLİNCEYE KADAR ÜSTAD-I ÂZÂMLIK YAPMIŞ OLANLAR DA ŞUNLARDI:

1909 Talat Paşa

1911 Faik Süleyman Paşa

1912 Dr. Mehmet Ali Baba (Erel)

1915 Faik Süleyman Paşa (17 Ağustos 1916'da cephede şehit düştü)

1916 Mehmet Cavit Bey

1918 Rıza Tefvîk (Bölükbaşı)

1920 Fuad Hulusi (Demirelli)

1921 Dr. Besim Ömer Paşa (Akalın)

1924 Servet Yesari

1925 Fikret Takiyeddin (Onuralp)

1927 Edip Servet (Tör)

1930 Servet Yesari

1930 Mim Kemal (Öke)-----ATATÜRK'ÜN DOKTORU(ATATÜRK ÖLDÜĞÜNDE BAŞ UCUNDA OLAN DOKTOR)

1932 Mustafa Hakkı (Nalçacı)----ATATÜRK'ÜN ECZACISI (HASTALIĞINDA ATATÜRK İÇİN LAZIM OLAN İLAÇLAR YURT DIŞINDAN BU KİŞİ TARAFINDAN GETİRTİLDİĞİ GİBİ BAZI İLAÇLARI DA BİZZAT BU KİŞİ YAPMIŞTIR.)

1933 Muhittin Osman (Omay)

EVET... BUNLAR SADECE İSİMLERİ BİLİNEMLERDİR. BİR DE İSİMLERİ TESPİT EDİLEMEYENLER VAR. ARTIK MASON CEMİYET VE LOCALARININ MÜSLÜMAN-TÜRK TOPRAKLARINI NASIL BİR AĞ GİBİ KAPLADIKLARINI GÖSTERMESİ AÇISINDAN İLGİNÇTİR.

İşte bu cemiyetlerin faaliyetlerine 1935 yılında bizzat Atatürk'ün emriyle son verilmişti.

Ancak?

Ancak İsmet İnönü'nün aldığı ani bir kararla, 5 Şubat 1948 yılında Türkiye Mason Derneği'nin kurulması ile Atatürk'ün emri ile kapatılan mason locaları, İnönü'nün emri ve Celal Bayar'ın desteği ile tekrar faaliyete girmiştir. Masonlar açtıkları davalarda, Halkevlerine devredilen tüm mal varlıklarını tekrar ele geçirdiler. Peki bu konuda İsmet İnönü'nün en büyük destekçisi kimdi? Tabii ki ondan sonra Cumhurbaşkanı olacak olan Celal Bayar.

İyi de Masonların Nuri Killigil Paşa alıp veremedikleri nedir?

İşte bu sorunun cevabı yukarıda bahsettiğim İrkçılık- Turancılık Davasında yatar.

Şimdi soruyorum: İrkçılık- Turancılık Davası deyince aklınıza gelen ilk isim kimdir?

Konuyu bilenler hemen Hüseyin Nihal Atsız'dır demişlerdir muhakkak. Doğrudur.

Hüseyin Nihal Atsız Yahudiler ve masonlar hakkında ne diyordu peki?

Aynen şunları diyordu:

".....Buradaki Yahudi de her yerde tanıdığımız Yahudi'dir. Sinsi, küstah, zelil, korkak, fakat fırsat düşkünü Yahudi; Yahudi mahallesi her yerde olduğu gibi burada da çığırkanlığın, gürültünün ve lavsın merkezi... Çarşıdaki dükkânların levhalarını okuyoruz. Onda dokuzu bizi sinirlendiren nankör ve kahpe milletin isimlerini taşıyor. Kuvvetli olduğumuz zaman karşımızda köpekçe yaltaklanan, bozgun çağlarımızda küstahlaşıp düşmanlarımızla birleşen tarihin bu hain ve piç milletini artık aramızda yurttaş olarak görmek istemiyoruz. Cihan savaşında düşmanlarımıza casusluk eden ve bezirgânlıklarıyla kanımızı emen Yahudi tarihin hep o iki yüzlü Yahudi'sidir. Kurtuluş savaşında Bursa'ya Yunanlılar girerken kocaman bir Yunan bayrağıyla onları karşılayan fakat Türkler Bursa'yı geri alırken aynı bayrağı ordumuzun ayakları altına seren yine bu vatansız Yahudi'di."

Masonlar ve Masonluk hakkındaki düşünceleri de şunlardı:

"Masonluğu da düşman sayıyoruz. Kökü dışarıda olan gizli bir cemiyettir ve milliyetçilikle tatmin olunmayanların başvurduğu Türkçülük düşmanı bir teşekküldür. Başlangıçta Yahudilerin millî menfaatlerini gizli olarak korumak için kurulmuş, zamanla beynelmilel bir hale gelmiştir."

Yani özetle Türkçü- Turancılar Masonluğu da da Yahudileri de en büyük düşman olarak görüyorlardı. Hal böyle olunca Masonların ve Yahudilerin en büyük düşmanları da tabii ki Türkçü- Turancıları.

Halen merak ediyorsunuz sanırım tüm bunların Nuri Killigil Paşa ile ne alakası olduğunu?

Türkiye'de Türkçülük ve Turancılık fikrinin en büyük destekçisi kimdi peki? Hatta bu fikrin kurucularından biri? Evet.. Nuri Killigil Paşa'dan başkası değildi.

Bu durumda 1938'de Türkiye'ye dönen ve Zeytinburnu'nda bir kok kömürü satan bir şirketi satın alıp burayı bir madeni eşya fabrikasına dönüştüren ve bu fabrikada tabanca, matara, demir çubuk, gaz maskesi ve mermi üretmeye başlayan Nuri Killigil'in ta o tarihten itibaren suyunun ısındığını söylemek yanlış olur muydu? Bence olmazdı.

2Mart 1949'da Söğütözü'nde meydana gelen patlama tüm görgü şahitlerinin ve yapılan araştırmaların sonucunda tamamen ihmal ve vurdumduymazlık sonucu meydana gelmiş gibi görünse de bu kadar çok tesadüfün(!) bir arada bulunması bu olayın bir sabotaj olma ihtimalini oldukça kuvvetlendiriyordu.

Evet.. Bu kadar çok tesadüf gerçekten de oldukça fazlaydı.

Gelecek bölümde Nuri Killigil Paşa kimdir? Nasıl defnedilmiştir? Cenazesine gerçekten de devlet ricalinden hiç kimse katılmamış mıdır? Sorularına cevap vererek bitireceğim inşallah